

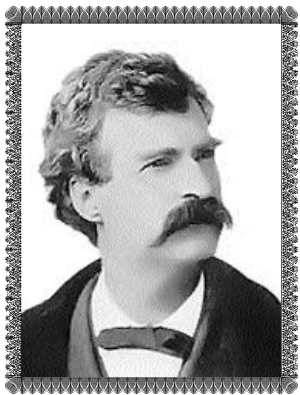

MARK TWAIN

TOM SAWYER
ÎN STRĂINĂȚATE

Editura Andreas

Om de litere și novelist american, este renumit mai ales pentru studiul pasionat al societății și crearea nemuritorului Huck Finn.

Numele adevărat al lui **MARK TWAIN** este *Samuel Langhorne Clemens* și s-a născut în Missouri în noiembrie 1835. Familia lui s-a stabilit în Hannibal, un orașel de pe Mississippi, unde a trăit până a împlinit vârsta de optsprezece ani. După moartea tatălui său în 1847 a abandonat școala pentru a deveni ucenic tipograf la „Missouri Courier“. Din 1853 a călătorit foarte mult, în calitate de ajutor de tipograf, în est și în vestul mijlociu, dar a renunțat în 1857, preferând să devină pilot de vapor după o călătorie în josul fluviului Mississippi. După optsprezece luni de ucenicie a devenit pilot autorizat, o meserie pe care a iubit-o „mai mult decât orice a încercat după aceea“. Timpul petrecut pe fluviu s-a dovedit a fi o sursă bogată de inspirație pentru scrierile sale de mai târziu, fiindcă a întânit, cât a stat acolo, „diversele fațete ale naturii umane din ficțiune, biografie sau istorie.“ Izbucnirea Războiului Civil în 1861 a pus capăt traficului pe râu, iar Clemens a continuat să-și petreacă timpul ca voluntar în armată, căutător de aur în Nevada, prospector de cherestea și jurnalist, înainte de a-și începe cariera literară. A adoptat, prima dată în 1863, pseudonimul „Mark Twain“ (termen naval însemnând doi stânjeni), pentru a semna o scrisoare comică de călătorie. Prima sa mare carte, „The Innocents Abroad“, inspirată de călătoriile sale în Europa și în Țara Sfântă, a apărut în 1869. În 1870 s-a căsătorit cu Olivia Langdon și în anul următor s-a stabilit în Connecticut, unde a locuit șaptesprezece ani ca scriitor cunoscut și de succes. În această perioadă a scris multe dintre cărțile sale cele mai frumoase: „Sub cerul liber“, „Aventurile lui Tom Sawyer“, „Viața pe Mississippi“ și opera sa capitală, „Aventurile lui Huckleberry Finn“. Și-a îmbinat scrierile cu o bună parte din călătoriile sale și câteva dintre cele mai comice opere ale sale pot fi regăsite printre însemnările din călătorii. O perioadă lungă a fost partener la o editură, dar o investiție considerabilă și o tiparniță cu defecte l-au dus la faliment în 1894. Pentru a încerca să-și revină din punct de vedere financiar, a pornit într-un tur de lectură prin lumea întreagă, dar pe când era în străinătate, fiica lui iubită Suzy a murit. Scrierile sale ulterioare reflectă aceste suferințe cu ironie sporită și amărăciune. A rămas o figură celebră până la moartea sa, în 1910, și a fost remarcat atât prin costumele albe obișnuite și chica de păr alb, cât și prin opiniile sale intransigente împotriva in justiției și a imperialismului.

LAURA-IVONA DUMITRU

Mark Twain

TOM SAWYER ÎN STRĂINĂTATE

Traducere: Victor M. Popescu

Editura Andreas

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TWAIN, MARK

Tom Sawyer în străinătate / Mark Twain. – București:
Andreas Print, 2013

ISBN 978-606-8271-38-5

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT

Calea Griviței, nr. 158, demisol, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

Site: www.editura-andreas.ro

© Editura **ANDREAS** PRINT, București, 2013

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte din aceasta lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

TEL./Fax: 021.22.20.767.

Editor: Gheorghe DUMITRU

Tehnoredactare: Andrei-Nicolae DUMITRU

Redactare: Laura-Ivona DUMITRU

Bun de tipar: 03.04.2013; Coli de tipar: 8
Format: Z₆; 16/54x84 cm

I. Tom caută noi aventuri

Credeți că Tom Sawyer era mulțumit de toate aventurile acelea? Vreau să zic aventurile pe care le-am avut în josul râului, sau atunci când l-am eliberat pe negrul Jim, iar Tom a fost împușcat în picior. Nu, nu era! Doar i-au deschis pofta de și mai multe. Acesta a fost tot efectul. Vedeți voi, când noi trei ne-am întors plini de glorie, cum ați putea zice, din acea lungă călătorie, iar întreg satul ne-a primit cu torțe și cuvântări, și toată lumea striga: „Uraa!“, atunci am devenit noi eroi și tocmai asta și-a dorit Tom dintotdeauna.

O vreme a fost mulțumit. Cu toții au făcut caz de el, iar el umbla cu nasul pe sus prin oraș de parcă ar fi fost stăpânul. Unii i-au zis Tom Sawyer „Călătorul“, și asta l-a umplut de mândrie. Spre deosebire de mine și de Jim, care am plecat pe râu cu pluta și ne-am întors cu vaporul cu aburi, Tom a mers cu vaporul cu aburi și la dus și la întors. Ceilalți băieți ne invidiau mult pe mine și pe Jim, dar Doamne! făceau plecăciuni până la pământ înaintea lui Tom.

Ei bine, nu știu. Poate că Tom ar fi fost mulțumit, dacă n-ar fi fost bătrânul Nat Parsons, directorul Poștei din oraș, un om înalt și subțire, cu o inimă bună și copilăroasă, chel din cauza vârstei, și probabil cea mai vorbăreată ființă pe care am întâlnit-o vreodată. Vreme de aproape treizeci de ani fusese singurul din sat care avea o reputație – vreau să zic reputație de călător, și bineînțeles

că era foarte mândru de asta. Se considera că în acești treizeci de ani spusese povestea călătoriei sale de peste un milion de ori și-i făcuse plăcere de fiecare dată. Și iată că vine acum un băiat de nici cincisprezece ani și îi face pe toți să-l admire și să se minuneze de călătoriile lui, asta l-a scos din sărite pe bătrân. Nu mai suporta să-l asculte pe Tom povestind, și să-i audă pe ceilalți cum se minunează de aventurile sale, exclamând: „Măi să fie!“ și „O doamne!“; dar Nat nu putea evita acest lucru, tot așa cum nici o muscă nu putea scăpa după ce și-a prins picioarele în melasă¹. Și de fiecare dată când Tom făcea câte o pauză, bietul bătrân profita de ocazie și începea iarăși să povestească vechile sale aventuri; dar erau destul de cunoscute și nu rezista prea mult, și ți se făcea milă când îl vedeai. Dar, după un timp, Tom făcea o altă pauză, iar bătrânul începea din nou, și tot așa, și tot așa, vreme de câteva ceasuri, fiecare încercând să-l întrecă pe celălalt.

Vedeți voi, călătoria lui Parsons a avut loc astfel: La puțin timp după ce a ajuns directorul Poștei de la noi, a sosit o scrisoare pentru cineva pe care nu-l cunoștea, și nici nu exista o persoană cu acel nume la noi în sat. Ei bine, Parsons nu știa ce să facă, sau cum să facă, așa că scrisoarea a rămas multă vreme la poștă, săptămână după săptămână, până când, la simpla ei vedere, Nat își ieșea din sărite. Taxa poștală pentru scrisoare nu fusese plătită și asta îl îngrijora. Nu era nicio cale să încaseze cei zece cenți, și, gândea el, guvernul îl va considera pe el responsabil, și poate că l-ar fi dat și afară din funcție

---

¹ Reziduu sub formă de lichid siropos, de culoare brună, obținut în procesul fabricării zahărului și folosit la producerea alcoolului, a drojdiei și ca hrană pentru vite.

dacă s-ar fi aflat că nu încasase banii. Ei bine, în cele din urmă n-a mai suportat. Nu mai putea să doarmă noaptea de grijă, nu mai avea poftă de mâncare, slăbise îngrozitor, și totuși nu ceru sfatul nimănui, pentru că persoana căruia i-ar fi cerut ajutorul ar fi putut anunța guvernul despre acea scrisoare. A îngropat scrisoarea sub podea, dar nici acest lucru nu l-a liniștit; dacă vedea pe cineva stând pe locul respectiv, îl treceau fiorii și devenea bănuitor, iar apoi stătea treaz toată noaptea, așteptând ca lumea din oraș să adoarmă, și se furișa, dezgropa scrisoarea și o îngropa în alt loc. Bineînțeles că oamenii din sat au început să se ferească de Nat și să-și șoptească unul altuia arătând spre el, pentru că, după felul ciudat în care se comporta, au crezut că omorâse pe cineva, sau că făcuse ceva la fel de groaznic, ei nu știau ce făcuse, dar, cu siguranță, dacă ar fi fost un străin l-ar fi linșat².

Ei bine, după cum vă povesteam, la un moment dat n-a mai putut suporta, așa că s-a hotărât să plece la Washington, să se ducă direct la președintele Statelor Unite și să mărturisească totul, fără a ascunde niciun amănunt, apoi să scoată scrisoarea, să o pună în fața guvernului și să spună: „Iat-o, aici este, faceți cu mine ce doriți, deși, Dumnezeu mi-e martor! sunt un om nevinovat și nu merit pedeapsa legii, și voi lăsa în urma mea o familie care va muri de foame și care n-a avut nimic de-a face cu scrisoarea, pot să vă jur că acesta este purul adevăr.“

Zis și făcut. A mers câtva timp cu vaporul cu aburi, apoi cu diligența, iar restul drumului l-a făcut călare. Trei săptămâni i-au trebuit ca să ajungă la Washington. A văzut mult din țară, multe sate și vreo patru orașe. A fost

---

² Linșaj: ucidere fără judecată a cuiva de către o mulțime agitată.

plecat aproape opt săptămâni și, la întoarcere, n-a fost om mai mândru ca el în sat. Călătoria aceasta l-a făcut celebru, se vorbea de el în tot ținutul; veneau oameni de la zeci de mile depărtare, chiar din sudul statului Illinois, doar ca să se uite la el, și stăteau și se holbau la el, iar el sporovăia despre călătoria lui. N-ați mai văzut niciodată una ca asta!

Ei bine, nu era nicio cale să stabilim care dintre cei doi era cel mai mare călător; unii au zis că era Nat, alții că era Tom. Cu toții au admis însă că Nat a mers mai mult în longitudine, dar au fost de acord că, deși Tom a mers mai puțin în longitudine³, el a compensat în latitudine⁴ și în diferența de climă. Erau aproape la egalitate, așa că ambii au încercat să impresioneze ascultătorii cu aventurile lor primejdioase. Lui Nat Parsons îi era greu să facă față rării de glonț din piciorul lui Tom, dar s-a străduit cât a putut; și mai avea și dezavantajul că Tom nu stătea locului, așa cum făcea el, ci se ridica des și mergea agale șchiopătând, în vreme ce Nat își descria aventurile în Washington. Tom n-a renunțat la șchiopătat nici după ce i s-a însănătoșit piciorul, ci se antrena noaptea ca să-și impresioneze publicul cu asta.

Aventura lui Nat se petrecuse cam așa; nu știu cât de adevărată este, poate a citit-o într-un ziar sau a auzit-o din altă parte, dar mărturisesc că știa cum s-o povestească. Știa cum să-și îngrozească ascultătorii, își ținea

---

³ Distanță unghiulară, măsurată în grade, a unui punct de pe glob, față de primul meridian, constituind una dintre cele două coordonate geografice.

⁴ Distanța în grade a unui punct de pe glob față de ecuator, măsurată pe meridianul locului.

CUPRINS

- I. Tom caută noi aventuri / 5
- II. Ascensiunea cu balonul / 16
- III. Tom ne explică / 26
- IV. Furtuna / 37
- V. Pământ / 42
- VI. E o caravană / 52
- VII. Tom respectă puricele / 59
- VIII. Lacul care dispărea / 68
- IX. Tom ține un discurs despre nisip / 79
- X. Dealul comorii / 87
- XI. Furtuna de nisip / 95
- XII. Asedierea lui Jim / 107
- XIII. Ducându-ne după pipa lui Tom / 119

